

DOROTA DRUŻYŁOWSKA
Uniwersytet Wrocławski
JAKUB WALCZAK
Uniwersytet Wrocławski

MINIMUM LEKSYKALNE DLA LICENCJATÓW FILOLOGII ROSYJSKIEJ W KONTEKŚCIE METODY TBLT

Celem artykułu jest omówienie kluczowych założeń dotyczących doboru i prezentacji materiału językowego, który stanowić ma minimum leksykalne języka rosyjskiego na takim poziomie zaawansowania, jaki w założeniu osiągnąć powinien absolwent studiów licencjackich w zakresie filologii rosyjskiej. Potrzeba oparcia się na określonych wytycznych z zakresu metodyki nauczania języków obcych oraz leksykografii, jakie zostaną tu zaprezentowane, powstała podczas pracy nad opracowaniem zatytułowanym *Ну, ладно! Minimum leksykalne języka rosyjskiego dla poziomu średniozaawansowanego* (Universitas, Kraków 2017)¹.

W tekście przytoczona zostanie definicja minimum leksykalnego oraz omówiony rosyjski system oceny biegłości językowej w odniesieniu do systemu europejskiego. Następnie zaprezentowane będą kluczowe założenia metody *Task-Based Language Teaching*, jako podstawy doboru materiału językowego. W zasadniczej części artykułu przedstawimy rozwiązania zastosowane w opracowanym minimum, tj. sposób organizacji materiału językowego wraz z zawartym komentarzem gramatycznym, realizowawczym itp.

Decyzja o przystąpieniu do opracowania wspomnianego minimum podyktowana była dwoma podstawowymi przesłankami:

¹ Przygotowanie minimum jest jednym z zadań w ramach projektu *Teoretyczne podstawy określenia minimum leksykalnego dla rusycystycznych studiów filologicznych I stopnia w świetle najnowszych osiągnięć glottodydaktyki*, finansowanego z grantu uzyskanego w Konkursie Projektów Badawczych Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego, realizowanego w okresie VII–XII 2016.

pierwszą było usystematyzowanie zakresu słownictwa koniecznego do opanowania przed przystąpieniem do egzaminu językowego po trzecim roku studiów pierwszego stopnia; drugą zaś przygotowanie absolwentów do wyjścia na rynek pracy, tj. wyposażenie ich w kompetencje językowe pozwalające pewnie podejmować pracę wymagającą znajomości języka rosyjskiego (obecnie są to przede wszystkim międzynarodowe firmy handlowo-usługowe, produkcyjne, korporacje i in.; należy pamiętać o tym, że jedynie nieznaczny odsetek absolwentów rusycystyki znajduje pracę w charakterze nauczycieli czy lektorów języka rosyjskiego, jak miało to miejsce pół wieku temu).

Poszukując teoretycznych podstaw stworzenia minimum leksykalnego danego języka, nie sposób nie odnieść się do definicji, jaką zaproponowali Anatolij Szczukin i Elkhan Azimow, którzy za minimum leksykalne uznają:

[...] лексические единицы, которые должны быть усвоены учащимися за определенный промежуток учебного времени. Количественный и качественный состав Л.м. зависит от *целей обучения, этапа обучения* и количества учебных часов, отводимых для изучения языка. В методической литературе описаны следующие принципы *отбора Л.м.*: статистический (критериями отбора слов являются *частотность, распространенность, употребительность, необходимость или наличность*, методический (учитывающий этап обучения, сфера и тема общения), лингвистический (*сочетаемость слова, словообразовательная ценность, стилистическая неограниченность* и др)².

Powyższe stwierdzenia stały się wytycznymi w pracy nad minimum. Przed omówieniem poszczególnych elementów przytoczonej definicji, warto zwrócić uwagę na fakt, że taką definicję minimum leksykalnego poprzedzało, jak słusznie zauważa Elena Markina, bardzo szerokie, a tym samym mało dokładne rozumienie minimum leksykalnego. Jeszcze w latach 60.–80. utożsamiano je bowiem z wszelkimi spisami słów (bez tłumaczenia i jakichkolwiek komentarzy), obowiązkowych do opanowania na danym etapie nauki, jedno- i dwujęzycznymi słownikami, przeznaczonymi dla osób uczących się języka obcego, słownikami do oddzielnych części podręczników itd.³.

² Э.Г. Азимов, А.Н. Щукин, *Новый словарь методических терминов и понятий*, Икар, Москва 2009, s. 121.

³ Е.И. Маркина, *О соотношении понятий «лексический минимум» и «учебный словарь» в методике преподавания русского языка как иностранного*, „Известия Российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена” 2011, № 129, s. 248.

Chcąc odnieść się do prezentowanej definicji, autorzy założyli, że punktem wyjścia tematycznej organizacji materiału (jednocześnie determinującym czas, liczbę godzin, etap nauczania) były podstawy programowe opisane w sylabusach przedmiotu „praktyczna nauka języka rosyjskiego – leksyka”, realizowanego podczas studiów pierwszego stopnia na kierunku filologia. Opracowane minimum leksykalne stanowić ma bowiem praktyczną pomoc dla studentów oraz wykładowców języka rosyjskiego, korzystających w trakcie pracy z grupami o różnym stopniu zaawansowania z różnych podręczników i materiałów dydaktycznych. Minimum leksykalne ma być zatem punktem odniesienia nie tylko dla uczących się, ale i dla nauczycieli. Celem nadrzędnym jest zaś doprowadzenie do takiej sytuacji, w której studenci i absolwenci, po opanowaniu materiału zaproponowanego w minimum leksykalnym, postawieni przed konkretnymi zadaniami komunikacyjnymi, będą w stanie swobodnie je realizować.

Przy doborze leksyki poszczególnych bloków tematycznych, starano się uwzględnić realne sytuacje komunikacyjne, w których mogą znaleźć się studenci lub absolwenci: komunikacja na uczelni rosyjskiej, w bibliotece, akademiku, w firmie rosyjskojęzycznej, rozmowa z klientem rosyjskojęzycznym, przygotowanie prezentacji na dany temat, uczestnictwo w negocjacjach biznesowych, spotkanie w gronie znajomych Rosjan itp. Naturalną konsekwencją takiego założenia jest włączenie do opracowania jednostek leksykalnych należących do różnych odmian stylistycznych, w tym wielu jednostek potocznych, charakteryzujących codzienną nieformalną i półoficjalną komunikację rodzimych użytkowników języka rosyjskiego.

Poruszając kwestie stylistyki, nie można nie zwrócić uwagi na dwa procesy, charakteryzujące język rosyjski w ostatnich dziesięcioleciach. Z jednej strony jest to tzw. terminologizacja języka ogólnonarodowego, przejawiająca się aktywnym przyjmowaniem przez język ogólny terminologii, leksyki naukowej i książkowej, zapożyczeń, z drugiej zaś — żargonizacja, czyli tendencja dokładnie przeciwna⁴. Nieuniknione wydaje się uwzględnienie tych tendencji przy doborze materiału leksykalnego w danym opracowaniu.

W określaniu minimum leksykalnego danego języka przydatne mogą okazać się wytyczne i wskazówki, jakie daje Europejski Sys-

⁴ Н. Андрюшина, И. Афанасьева, Л. Дунаева, Л. Клобукова, Л. Красильникова, И. Яценко, *Лингводидактическая концепция «Лексического минимума по русскому языку как иностранному. III сертификационный уровень. Общее владение»*, „Болгарская русистика” 2015, № 3/4, s. 154–164.

tem Opisu Kształcenia Językowego⁵ (dalej ESOKJ), definiujący sześć poziomów zaawansowania i opisujący umiejętności, jakie powinien posiadać uczący się na każdym z tych poziomów. Nie określa on jednak precyzyjnie liczby słów, jakie na danym poziomie należy opanować⁶; dzieje się tak, ponieważ dla różnych języków ta liczba jest inna⁷. Jednym z kluczowych zaś w strategii nauczania nakreślonej w omawianym dokumencie jest pojęcie *z a d a n i a j ę z y k o w e g o*, z jakim zmierzyć się ma uczący się języka obcego. Owo zadanie, uwarunkowane kontekstem środowiskowym i sytuacyjnym, jest realizowane w działaniu językowym zmierzającym do osiągnięcia celu komunikacyjnego w konkretnej sferze życia⁸. Innymi słowy, działanie językowe (tworzenie tekstów mówionych i pisanych) to podjęcie wysiłku rozwiązania jakiegoś problemu (zadania), wypełnienia zobowiązania lub realizacji dążenia, np. powitanie znajomych czy zaproszenie do wspólnego spędzenia czasu (poziom podstawowy A1–A2), zamówienie posiłków w restauracji czy określenie swojego stanu zdrowia (poziom samodzielności B1–B2), podjęcie dyskusji na tematy specjalistyczne (poziom biegłości C1–C2) itd.

W kontekście opracowanego minimum leksykalnego zasadniczy nacisk kładzie się na rozwój kompetencji leksykalnej, którą ESOKJ umieszcza na pierwszym miejscu spośród pozostałych kompetencji lingwistycznych⁹. Nadrzędnym zadaniem był wybór tematów, wokół

⁵ Ang. The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR).

⁶ Tę kwestię podejmują w swojej pracy J. Milton i T. Alexiou, *Vocabulary Size and the Common European Framework of Reference for Languages*, w: B. Richards, H. Daller, D. Malvern, P. Meara, J. Milton, J. Treffers-Daller (red.), *Vocabulary Studies in First and Second Language Acquisition*, Palgrave Macmillan, London 2009, s. 194–211. Zob. także: A. Seretny, *Kompetencja leksykalna uczących się języka polskiego jako obcego w świetle badań ilościowych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011.

⁷ Zob. przykładowe opracowania dla poszczególnych języków: H. Zgólkowa, *Słownik minimum języka polskiego*, Universitas, Kraków 2013; D. Šipka, *Program nastave srpskohrvatskog (srpskog/hrvatskog/bosanskomuslimanskog) jezika*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2003; seria: *Čeština jako cizí jazyk* dla różnych poziomów zaawansowania.

⁸ Zob. więcej D. Coste, B. North, J. Sheils, J. Trim, *Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie*, przeł. W. Martyniuk, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003, s. 20–21.

⁹ W proponowanym ujęciu do kolejnych kompetencji lingwistycznych zalicza się: kompetencję gramatyczną, semantyczną, fonologiczną, ortograficzną, ortoepiczną. Kompetencja leksykalna rozumiana jest w ESOKJ nie tylko jako znajomość słownictwa (poziom recepcji), ale co bardziej istotne, jako umiejętność posługiwania się nim w poprawnych pod względem składniowo-semantycznym wypowiedziach ustnych i pisemnych (poziom produkcji). Zob. tamże, s. 99–106.

których koncentruje się materiał leksykalny. Publikacja Rady Europy zatytułowana *Threshold 1990* podaje katalog tematów, porządkujący materiał leksykalny w taki sposób, że odnoszą się one do różnych sfer życia i mogą być przydatne przy realizacji potrzeb komunikacyjnych określonej grupy uczących się¹⁰. ESOKJ, powołując się na powyższe rozwiązanie, podkreśla, że uczący się nie tylko muszą zostać przygotowani w procesie dydaktycznym do opanowania słownictwa, ale również koncentruje się na komponencie syntaktycznym. W ESOKJ zwraca się zatem uwagę na szerokie rozumienie elementów leksykalnych języka, do których zalicza się także idiomy, stałe połączenia wyrazowe, przysłowia, kolokacje, intensyfikatory itd. Podobną przesłanką kierowano się, grupując materiał w poszczególnych blokach leksykalnych, o czym była już mowa wyżej. Materiał ten może stać się podstawą wypowiedzi ustnych, dialogów, refleksji czy tekstów pisanych, adekwatnych do sytuacji, zgodnych nie tylko z normami gramatycznymi, ale także z konwencjami społeczno-kulturowymi, z uwzględnieniem odmian języka.

Warto odnieść się także do rosyjskiego systemu opisu kształcenia językowego¹¹, który mocno akcentuje potrzebę certyfikowanego sprawdzania kompetencji użytkowników języka po zakończeniu danego etapu nauki. Poszczególne poziomy zaawansowania, opisane w rozporządzeniach ministerialnych (poziom elementarny, poziom bazowy, pierwszy, drugi, trzeci, czwarty poziom certyfikacyjny), różnią się nazwą, ale *de facto* odpowiadają kolejnym w ESOKJ.

Trzeba podkreślić, że rosyjski system testowania ТРКИ (Тестирование по русскому языку как иностранному) bazuje na mini-mach leksykalnych, określonych dla kolejnych poziomów. Dla poziomu elementarnego określono, że jest to 780 jednostek leksykalnych, dla poziomu bazowego — 1300, dla pierwszego poziomu certyfikacyj-

¹⁰ Autorzy podają następujące tematy leksykalne: 1. Dane osobowe, 2. Dom, mieszkanie i otoczenie, 3. Życie codzienne, 4. Czas wolny, rozrywka, 5. Podróże, 6. Stosunki międzyludzkie, 7. Zdrowie i higiena, 8. Edukacja, 9. Zakupy, 10. Żywność i napoje, 11. Usługi, 12. Miejsca, 12. Język, 13. Pogoda. Zob. więcej: J.A. van Ek, J.L.M. Trim, *Threshold 1990*, Cambridge University Oress, Cambridge 1991, s. 59–81.

¹¹ System został opisany w rozporządzeniach Ministerstwa Edukacji i Nauki Federacji Rosyjskiej (m.in. Приказ № 255 «Об утверждении уровней владения русским языком как иностранным языком и требований к ним»; Приказ № 667 «Об утверждении формы и порядка проведения государственного тестирования по русскому языку как иностранному языку»). Dla każdego z poziomów powstało oddzielne opracowanie (*Государственный стандарт по русскому языку как иностранному*), szczegółowo opisujące kompetencje, jakie powinny zdobyć uczący się.

nego – 2300, dla drugiego – 5000, dla trzeciego – ponad 11 000. Nie określa się natomiast minimum leksykalnego dla najwyższego poziomu, który w zasadzie odpowiada opanowaniu języka na poziomie zbliżającym się do kompetencji native speakera.

W świetle powyższych faktów, trudno nie odnieść się do kwestii dotyczącej praktycznego wykorzystania minimum leksykalnego. Przyjęto podstawowe założenie, aby skrypt był funkcjonalny i zorientowany na rzeczywiste potrzeby użytkowników, związane z komunikowaniem się w języku rosyjskim, a zawarta w skrypcie leksyka była mocno osadzona w otaczającej rzeczywistości. W licznych podręcznikach do nauki języków obcych, słownikach tematycznych, minimach leksykalnych odnajduje się słownictwo w zasadzie nieużyteczne (np. repasacja pończoch, kałamarz i atrament, kolorowy telewizor itd.), a połączenia wyrazowe – jeśli występują – należą do języka literackiego, bądź słyszane są we współczesnym języku rzadko. Podjęto próbę zniwelowania tego zjawiska, mając jednocześnie świadomość, że rozwój języka rosyjskiego i polskiego z czasem i nasze minimum leksykalne w naturalny sposób zepchnie do statusu nieaktualnego. Pomocne w tej materii było teoretyczne oparcie się na zasadach, jakie deklaruje metoda *Task-Based Language Teaching*, która funkcjonuje we współczesnej zachodniej lingwodydaktyce od dwudziestu lat¹², nie jest natomiast powszechnie wykorzystywana w Polsce. Brytyjski glotodydaktyk David Nunan, już we wstępie swojej pracy zwięźle charakteryzuje tę metodę, zwracając uwagę na przyświecające jej założenia:

- potrzeba selekcji treści;
- nacisk na komunikowanie się poprzez interakcję w języku docelowym;
- wprowadzenie autentycznych tekstów do sytuacji edukacyjnych;
- uwzględnianie osobistego doświadczenia uczących się, jako ważnego elementu nauki w klasie;
- nauczanie języka używanego poza klasą (w realnych sytuacjach komunikacyjnych)¹³.

¹² Zob. J. Willis, *A Framework for Task-based Learning*, Longman, Harlow 1996. Zob. także m.in. R. Ellis, *Task-based Language Learning and Teaching*, Oxford University Press, Oxford 2003; D. Willis, J. Willis, *Doing Task-based Teaching*, Oxford University Press, Oxford 2007; J.C. Richards, Th.S. Rodgers, *Approaches and Methods in Language Teaching*, Cambridge University Press, Cambridge 2014; I. Janowska, *Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych*, Univeritas, Kraków 2011.

¹³ D. Nunan, *Task-Based Language Teaching*, Cambridge University Press, Cambridge 2004, s. 1.

Jak widać, podejście to silnie koresponduje z opisanymi wyżej przesłankami dotyczącymi nauczania języków obcych z ESOKJ. Jeśli zastosować się do modelu prowadzenia zajęć, jakie proponuje TBLT, to minimum leksykalne będzie niezbędne w pierwszym etapie zadania (*Pre-task activity*)¹⁴, który jest wprowadzeniem do tematu, próbą zainteresowania uczniów, z jednoczesnym podaniem słów i zwrotów potrzebnych do wykonania głównego zadania. W kolejnym etapie (*Task Cycle*)¹⁵ uczący się przystępują do wykonania polecenia i przedstawienie go na forum (cykl: *Task — Planning — Report*), a na koniec ma miejsce analiza problemów językowych, które uczniowie napotkali w trakcie pracy (*Language focus*)¹⁶. Prześledźmy to na przykładzie sytuacji językowej, w której znajdzie się student czy to na zajęciach, czy poza salą wykładową: korzystanie z różnego rodzaju usług i dokonywanie zakupów. Minimum leksykalne w proponowanym kształcie będzie spełniało swoją funkcję „dostarczyciela” niezbędnego słownictwa, potrzebnego już od podjęcia decyzji o konieczności udania się do sklepu, baru, punktu usługowego, hostelu (np. znalezienie drogi, wybór środka transportu, zakup biletu itd.), poprzez kolejne etapy (np. nawiązanie kontaktu ze sprzedawcą, dokonanie wyboru, dyskusja na temat wybranych opcji, rozmiarów itd.), aż do płatności za towary czy usługi, podziękowania i pożegnania się z obsługą¹⁷.

Dalsza część artykułu zawiera prezentację i omówienie fragmentów opracowania. Materiał minimum leksykalnego został zgrupowany w oparciu o dwadzieścia cztery bloki tematyczne, m.in. charakter i wygląd człowieka, rodzina, praca, miasto, usługi, internet, telefon, itd. O kolejności prezentowanego materiału decydowały sytuacje komunikacyjne, z którymi mogą się zetknąć uczniowie, zawierające się tematycznie w danym bloku. Bardzo wyraźnie możemy prześledzić wiele takich sytuacji w bloku *Biblioteka*:

1) etap: zapisanie się do biblioteki, wyrobienie karty bibliotecznej

библиоте́ка biblioteka

записа́ться в ~у zapisać się do ~i

Подскажи́те, пожа́луйста, где мо́жно записа́ться в библиоте́ку?

Przepraszam, gdzie mogę zapisać się do biblioteki?

занима́ться в ~е uczyć się w ~ce

¹⁴ Zob. więcej J. Willis, *A Framework...*, s. 42–51.

¹⁵ Tamże, s. 52–65.

¹⁶ Tamże, s. 100–115.

¹⁷ Por. do sekwencji zdarzeń w podobnej sytuacji językowej, jaką kreśla van Ek i Trim w *Threshold 1990*, s. 85–86.

пользоваться ~ой korzystać z biblioteki
находить / найти книги в ~е znajdować / znaleźć książki w ~ce
оформить читательский билет wyrobić kartę biblioteczną

2) етап: korzystanie z czytelní, wypożyczalni

читальный зал czytelnia

дежурный по залу dyżurny

предъявить документ (паспорт, студенческий [билет], читательский билет) okazać dokument (paszport, legitymację [studencką], kartę biblioteczną)

заполнить, оформить бланк, заявку, требование, заказ wypełnić rewers

абонемент wypożyczalnia

брать/взять книги на дом wypożyczać książki

выдать/выдавать кому-н. книги на дом wypożyczać komuś książki

продлевать / продлить срок przedłużyć termin zwrotu

книга на руках książka jest wypożyczona

сдавать / сдать книги zwracać / zwrócić książki

возвращать книги в установленные сроки zwracać książki w terminie

утеря книги zgubienie książki

нарушение правил пользования библиотекой naruszenie zasad korzystania z biblioteki

плата за пользование литературой сверх установленного срока kara za przetrzymanie książek

3) етап: wyszukiwanie interesujących użytkownika pozycji

работа с каталогом praca z katalogiem

найти книгу в каталоге znaleźć książkę w katalogu

поиск книг wyszukiwanie książek

выходные данные dane bibliograficzne

название книги tytuł książki

автор книги autor książki

шифр sygnatura

найти книгу по названию znaleźć książkę po tytule

библиография, список литературы bibliografia

оформить ~ию ~ zrobić ~ę

Jak pokazują przytoczone przykłady, materiał zorganizowany został tak, aby poszczególne leksemy pokazać nie w formie listy „słów do opanowania”, ale w typowych dla nich kolokacjach; niekiedy zdecydowano się nawet na wkroczenie na poziom syntaktyczny i zaprezentowanie całych zdań, uważając, że mogą stanowić swojego rodzaju sytuacyjne cliché, przydatne dla uczącego się.

Ponieważ omawiany skrypt zorientowany jest przede wszystkim na pomoc w opanowaniu leksyki, komentarz gramatyczny został ograniczony do minimum. W związku z tym, że opracowanie zostało

pomyślane dla polskojęzycznych uczących się, autorzy starali się czytelnie sygnalizować momenty trudne przy opanowywaniu języka blisko spokrewnionego z językiem ojczystym. Stąd na przykład decyzja o sygnalizowaniu rzędu czasowników różniącego się w obu językach (np. радоваться *чему?* cieszyć się z *czego?*), zwrotności czasowników (np. опека́ть — opiekować się), rodzaju rzeczowników (np. проблема *ж* — problem *м*) czy też o dodatkowym komentarzu przy fałszywych przyjaciółach tłumacza (коллега ≠ kolega). Z podobnych komentarzy zrezygnowano w przypadku pozytywnej interferencji, wychodząc z założenia, że nie należy w tych przypadkach ingerować w intuicję językową (дом = dom, мама = mama, тётя = ciocia; быть кем = być kim, смотреть на что/кого = patrzeć na *co/kogo*; говорить о чём = mówić o *czym*).

Podkreślając praktyczny charakter opracowania, autorzy chcą zaznaczyć, że nie ma ono charakteru naukowego. Nie było ich celem systematyczne prześledzenie, chociażby wspomnianych wyżej zjawisk interferencji gramatycznej czy leksykalnej, a jedynie zwrócenie na nią uwagi w procesie nauczania języka jako narzędzia efektywnej komunikacji.

Starano się dobrać słownictwo współcześnie używane w języku rosyjskim, wyeliminować jednostki przestarzałe, bądź to ze względu na zmiany językowe, bądź na zmiany realiów (stąd na przykład decyzja o znacznej modyfikacji bloku: Poczta. Telefon). Starano się jak najpełniej uwzględnić słownictwo potrzebne współczesnemu użytkownikowi języka, związane z nowymi technologiami, obsługą komputera itd. W opracowaniu znalazły się również związki frazeologiczne, tematycznie wpisujące się w proponowane bloki.

Ze względu na charakter opracowania zrezygnowano z obszernych komentarzy realizacyjnych i kulturologicznych, zakładając, że studenci zostaną z nimi zapoznani w toku zajęć, ewentualnie, w przypadku samodzielnej pracy, sięgną do bardziej obszernych źródeł w celu uzupełnienia swojej wiedzy. Starano się jednak uwzględnić realia w sytuacjach, gdzie wydawało się to konieczne, np. wprowadzono leksykę związaną z Maslenicą w bloku Wielkanoc.

Nie było możliwe uniknięcie pewnej subiektywności doboru materiału: decydując o zamieszczeniu poszczególnych jednostek językowych, a rezygnacji z innych, autorzy kierowali się własnymi doświadczeniami przy opanowywaniu języka rosyjskiego, doświadczeniem w organizacji procesu dydaktycznego swoich studentów, a także w dużej mierze intuicją językową.

Podsumowując, należy powiedzieć, że proponowane opracowanie ma z założenia stanowić pewną bazę leksykalną na średniozaawansowanym poziomie znajomości języka rosyjskiego, dlatego też nie usiłuje konkurować z bardziej obszernymi opracowaniami leksyko-graficznymi czy podręcznikowymi.

Dorota Drużyłowska
Jakub Walczak

ЛЕКСИЧЕСКИЙ МИНИМУМ ДЛЯ БАКАЛАВРОВ
РУССКОЙ ФИЛОЛОГИИ В КОНТЕКСТЕ МЕТОДА TBLT

Резюме

Настоящая статья посвящена разработке *Лексического минимума для бакалавров русской филологии*, в теоретической основе которого лег метод Task Based Language Teaching. В тексте приводится дефиниция лексического минимума, дается обзор существующих минимумов, сравниваются системы тестирования владения языком: ESOKJ (европейская система тестирования) и ТРКИ (Тестирование по русскому языку как иностранному), представлены главные принципы метода Task Based Language Teaching. Главная часть статьи посвящена презентации принципов отбора и организации языкового материала, входящего в предлагаемый *Лексический минимум*.

Dorota Drużyłowska
Jakub Walczak

LEXICAL MINIMUM OF RUSSIAN LANGUAGE
FOR BACHELORS OF RUSSIAN PHILOLOGY WITHIN THE CONTEXT OF TBLT

Summary

This paper is the result of the work on *Lexical Minimum of Russian Language* for bachelors of Russian philology within the context of Task-Based Language Teaching. The text provides a definition of the lexical minimum, an overview of the existing minima, compares proficiency testing systems: *CEFR* (Common European Framework of Reference for Languages) and *TORFL* (Testing of Russian as a Foreign Language), presents the main principles of the method Task Based Language Teaching. The main part of the paper is devoted to the presentation of the principles of selection and organization of language material included in the proposed *Lexical Minimum*.